

Això no ho vaig estudiar a la carrera

 Gemma BARRERA GIL

Escola Montserrat, Rubí

gemma.barrera@escolamontserrat.cat

Traducció de M^a del Mar Suárez

Acomiadar-te dels teus alumnes un dijous i no tornar-los a veure fins passats uns mesos... Qui ho havia de dir, el febrer del 2020, que passaria una cosa així? Certament, ningú podia avançar-se al que estava a punt de passar, i no estàvem preparats per a això.

Dies d'improvisar, provar mètodes nous, adaptar-nos a una realitat amb la que no hi havíem conviscut... Classes en línia... A dia d'avui són el pa de cada dia, però el passat març del 2020 pocs estàvem familiaritzats amb el Classroom, el Meet, formularis o Drives o amb el fet de digitalitzar material i preparar proves a distància. Els apunts a la pissarra es van convertir en presentacions que havíem de preparar a correuita; les classes de viva veu, en un intent per mantenir els estudiants atents i connectats amb la resta; les confidències de l'hora del pati van derivar en breus correus electrònics on hi mancava la complicitat i escalf de la proximitat... La preocupació per saber com ensenyar als estudiants aquesta o aquesta altra matèria, però també per com tota la situació podia afectar-los en l'àmbit emocional (avui sabem que molt).

Finalitzava el mes de juny un curs en el que molts s'havien perdut la seva última festa de graduació, el viatge de fi de curs o, simplement, l'abraçada d'un company, d'un amic, o del tutor del curs... Pensàvem que a l'estiu tot tornaria a estar més tranquil, tot i que els Equips Directius treballaven per aconseguir un Pla d'Obertura de Centres adequat a la situació de la pandèmia. Pandèmia. Quina paraula tan utilitzada en aquests moments i com de desconeguda era fa un temps. Semblava llunyana, quasi impossible... Avui sabem que aquesta pandèmia va arribar fa un parell d'anys i que ho va fer per quedar-se.

El mes de setembre vam obrir els centres amb molta il·lusió, però també amb molta por. El Pla d'Obertura de Centre del mes de juny poc tenia a veure amb el de setembre, que va anar variant igualment durant les primeres setmanes de curs...

Mascareta, hidrogel, control de temperatura, entrades esglaonades per evitar aglomeracions, grups bombolla... No toquis la barana! Tapa't la boca amb el colze si tusses! No comparteixis el llapis! No t'acostis tant! ... On ha quedat la proximitat, l'acompanyament, el consol? De moment, aparcats, tot i que intentem buscar les vies de compensar aquestes manques. I somriem amb els ulls, ens abracem des de la distància i cuidem des de l'empatia.

En aquest primer curs postconfinament tots érem novells, tots havíem d'aprendre coses i emmotllar-nos a la nova situació. Seguia la por, el respecte... Si sentíem algú tossir;

ens espantàvem; si els feia mal el cap, corriem a buscar el termòmetre. Era la fi també de les xerrades a la sala de professors i els cafès, i en el seu lloc van aparèixer les mirades còmplices, els "com vas" i els "com t'entenc" entre línies.

A poc a poc ens vam anar adaptant a aquesta forma de fer, i cada cop que hi havia un grup confinat, les classes sortien amb més naturalitat i desimboltura. Si alguna cosa té de bo aquesta època que estem vivint és que aflora la creativitat, sens dubte.

I, a empentes i rodolons, i amb molt d'esforç, arribà la fi del primer curs de mascaretes, gels i distància que tant va costar.

Començar de nou aquest setembre ja no espantava tant. Teníem la pràctica de tot l'any anterior. També els alumnes. Ja amb l'hàbit del gel, ja amb l'experiència d'un any atípic, i que havien aconseguit superar, i amb escriure. Campions. Sou uns campions.

Sens dubte, hem après que el poder d'adaptació dels nens i dels joves és infinit, tot i saber que són els que més necessiten el contacte, les relacions socials i les mostres d'afecte. Hem après a reinventar-nos, a buscar fórmules per aconseguir el que volem. En definitiva, a fer d'aquesta excepcionalitat la nostra nova realitat. I tot i que semblava que els dies de pandèmia ja eren a punt d'acabar, ja hi som de nou, sumant contagis, comptant llits d'hospital i tornant a sentir aquella por i respecte del 2020.